

Stichting Roeivalidatie Rotterdam
Bestemd voor: roeiers, instructeurs, besturen SRV en VVR

De nieuwsbrief komt 3 - 4 keer per jaar uit.
Kopij volgende uitgave graag voor 22 december inleveren.

Van de redactie

Mensen, wat hebben we een mooie (na)zomer gehad. Het aantal zonnige dagen met ideale roeiomstandigheden kon niet op en we hebben er volop van genoten. Nu dwarrelen de bladeren weer omlaag, maar wanneer ik dit schrijf worden we met temperaturen van rond de 16 graden nog steeds verwend. In deze editie verslagen van enkele SRV activiteiten te water en aan de wal. Ook aandacht voor een recente en een wat oudere bestuurswisseling. In het stukje van Ada kwam tot mijn grote vreugde ook een tekst van Joop Visser (Jaap Fisher) voor. Zeer de moeite waard.

Natuurlijk een verslag van de Nationale Tocht Aangepast Roeien en aandacht voor het picknick uitje van de maandagploeg. Vorig jaar liet Suzanne van Almenkerk mij weten dat zij wel eens iets wilde bijdragen aan SRV-Nieuws vanuit het roeiersperspectief. Daar ging uw hoofdredacteur natuurlijk graag op in en het resultaat treft u in deze editie aan. Corry draagt binnenkort de voorzittershamer van SRV over. Zij blikt in dit nummer terug op een mooie en inspirerende tijd bij SRV.

En nu op naar de winter waarin we hopelijk veelvuldig het water op kunnen gaan.

Ferdinand Kranenburg
Hoofdredacteur.

Van de voorzitter

Een tijd van komen en een tijd van gaan.

Na 7 prachtige jaren voor de SRV gewerkt te mogen hebben als voorzitter van het bestuur is nu de tijd gekomen om de voorzittershamer over te dragen. Begin januari 2017 zal dit zijn beslag krijgen op de nieuwjaarsreceptie.

In 2017 gaat mijn man met pensioen en hopen we samen aan onze 3e jeugd te beginnen met veel reizen en misschien incidenteel werken in het buitenland. Dan moet je je handen vrij hebben.

Paul de Waal, vader van onze Wouter, zal de hamer van me over nemen. Paul heeft veel bestuurlijke ervaring en roeit zelf in Gouda en kent door Wouter de SRV van binnen en van buiten, dus ik zie deze bestuurswisseling met heel veel vertrouwen tegemoet.

Ik kijk met heel veel plezier terug op mijn SRV-tijd. De stichting is zeer stabiel met veel trouwe mensen aan boord. Het is een unieke stichting met een unieke, enigszins gecompliceerde structuur, die soms moeilijk valt uit leggen, maar wel degelijk klopt. Ook de veerkracht binnen de stichting is verbazingwekkend: zodra er een belangrijke en schijnbaar onmisbare steunpilaar wegvalt, springt er altijd wel iemand in het gat dat dan ontstaat. Vaak vergeleek ik ons kluppie met een waddeneiland: de zee beukt er aan de voorkant land vanaf maar aan de achterkant slibt het weer aan. Het eiland wordt daardoor niet kleiner, maar wel anders.

We hebben met elkaar in die 7 jaar hard gewerkt. Er zijn bestuurders gekomen en gegaan. De vacatures opvullen leek soms lastig, maar is steeds en tot tevredenheid gelukt. Het enthousiasme waarmee men toezegde is hartverwarmend.

Zo is nu Ada de Mol ingelijfd als commissaris Crooswijkse Bocht in de plaats van Eva van der Haas, die na bijna 4 jaar haar bestuursfunctie overdraagt. Wij danken Eva voor haar enorme inzet, maar gelukkig blijven we haar wel terugzien als vrijwilliger.

Ada is na de zomerstop met Eva mee gaan lopen en heeft tijdens de door hen beiden fantastisch georganiseerde vrijwilligersdag officieel haar taken overgenomen.

Ada zal zich verderop in dit blad bij jullie introduceren. Niet meer zo nieuw, want al ruim een half jaar in ons bestuur, is George van der Poel. Huisarts in ruste en al een tijdje SRV-vrijwilliger. George ontfermt zich over de veiligheid, intake en medische zaken. Ook George introduceert zichzelf hier.

Voordat ik weg ga, staan er nog wat dingetjes op stapel: het "SRV-vlot" is hevig aan vervanging toe. Dankzij een goede gever kunnen we dit binnenkort realiseren. En dan staan er nog 2 projecten op stapel, die beide te vangen zijn onder de noemer: onbeperkt roeien met een beperking. Een mooie werktitel. Ik hoop dat we daar nog een mooi begin mee kunnen maken. Dus voorlopig ga ik nog lekker even door, ben benieuwd of ik er überhaupt mee kan stoppen. Het zal wel heel erg wennen zijn zo zonder de SRV.

EVA

Eén pet af!

Van twee petten naar één: die van 'Commissaris Roeien', zoals mijn functie officieel heette, komt op het hoofd van mijn opvolgster Ada de Mol, die nu tot 'Manager Crooswijkse Bocht' benoemd is.

De andere pet houd ik lekker op: die van SRV-vrijwilligster op de vrijdag.

Ik heb genoten van het organiseren van diverse evenementen de afgelopen 4 jaren, van de gezellige vergaderingen, de vrolijke uitwisselingen met de 'kantoordames', de grappen en grollen met Cora,

Nieuwe vlaggen gehesen, verse roeiers en vrijwilligers verwelkomd, het 'evangelie' van de SRV gepredikt, leuke mensen ontmoet, uitdagingen gehad, gepieker natuurlijk ook.

Kortom: 4 levendige jaren waar ik met voldoening op terugkijk, en die ik als eervol en zinnig heb ervaren.

Ik draag met een gerust hart mijn taken over aan Ada

Eva van der Haas

Bestuurswisselingen

Even voorstellen:

Ada de Mol-Wassenaar

Ada

Ada de Mol-Wassenaar, 66 jaar oud. Al 42 jaar getrouwd met Frans, twee volwassen kinderen.

Na een onderwijs carrière van 40 jaar is het mij gelukt. Ik ben manager! De volledige titel die mij is toebedeeld is "manager Crooswijkse Bocht".

Ik heb ervaring als tennisleraar, docent lichamelijke opvoeding, schoolopleider, beeldcoach, supervisor, etc. etc. Maar zo aan het einde gekomen van mijn arbeidzaam leven is dit toch weer een nieuw hoogtepunt. Natuurlijk alle respect voor capabele managers, maar ik associeer bij dit beroep meteen het schone lied van Joop en Jessica: "Onze Jan is manager geworden" Geschreven door Joop Visser (voormalig artiestennaam: Jaap Fischer) Hieronder het eerste couplet om een beetje de sfeer aan te geven:

*Nooit een vak geleerd Z'n handen staan verkeerd
Onze Jan is manager geworden
Nergens voor geschikt Heeft ie 't geflikt
Onze Jan is manager geworden Werken*

lukte nooit zo goed Maar nu vertelt-ie hoe het moet Onze Jan is manager geworden Want heel vroeg begreep-ie al De beste stuurman staan aan wal En bij voorkeur op een lullig ministerie of stadhuis Onze Jan boven Jan Met z'n lege hersenpan En z'n politieke vriendjes Onze Jan

Mijn roei-ervaring is zeer beperkt. Behalve dat ik 4x per week mijn conditie op peil houd op de "waterrower" had ik in 1970 aan de Haagse Academie voor Lichamelijke Opvoeding één jaar het keuzevak roeien. Mijn voornemen is de roeivaardigheden snel op te frissen en onder de knie te krijgen.

De afgelopen weken heeft Eva mij wegwijs gemaakt. Met stijgende bewondering en respect heb ik gezien dat bij Stichting Roeivalidatie een prachtige groep enthousiaste vrijwilligers aan het werk is. Intussen begrijp ik wat er zoal van mij gevraagd wordt. Met de meest mooie kwaliteiten als geduld, begrip, empathie, daadkracht en toewijding ga ik trachten leiding te geven, te coördineren, te organiseren en te delegeren. Dit zal niet altijd meevallen, ik sta open voor opbouwende kritiek en ik hoop dat het mij met behulp van alle vrijwilligers het gaat lukken. Graag tot snel
ziens,

Ada

George van de Poel

Begin 2016 ben ik als opvolger van Arie toegetreden tot het bestuur van de SRV in de functie van adviseur veiligheid en medische zaken. Al 8 jaar ben ik met veel plezier vrijwilliger op de maandaggroep. In mijn werkzame leven ben ik huisarts in Rotterdam geweest, maar ik ben nu al weer geruime tijd met pensioen. Als student heb ik intensief geroeid onder meer in een lichte vier en daarnaast nieuwe roeiers opgeleid.

George

Nationale tocht Aangepast Roeien (NAR) 2016

Op 25 juni 2016 was het dan zo ver. De NAR 2016 werd gehouden in Hilversum bij Roeivereniging Tromp. Er waren in totaal 150 roeiers uit alle uithoeken van Nederland gekomen om deel te nemen aan deze NAR. De SRV was vertegenwoordigd met een klein maar gezellig aantal van 10 personen, waarvan 3 stuurman, 2 meeroeiers, 4 roeiers en 1 was mee voor de gezelligheid! En gezellig was het zeker weten. Goedgemutst vertrokken we om 8.30 met drie auto's naar Hilversum. Daar aangekomen hebben we onze lunchpakketten opgehaald en zagen we dat onze boten al in het water lagen, super geregeld dus van Tromp! Na een bak koffie met appelgebak en de gebruikelijke speeches vertrok om 11.00 uur de lange tocht van 16 km en daarna de korte tocht van 8 km.

Er was een hele leuke tocht uitgezet, eerst op het kanaal en daarna door de smalle wateren met veel mooie waterlelies. Het was een leuke uitdaging om door de waterlelies te komen, af en toe bleven we hangen en leek het wel of we een bosje aan het plukken waren. Maar gelukkig werden we hier vakkundig doorheen geloodst door onze goede stuurliu.

Halverwege bij iedere tocht was er een picknickplek gecreëerd in de vrije natuur! Het liep een beetje hobbelig hier en daar, maar met goede begeleiding plofte we neer op het picknick kleed en genoten van onze lunch.

Ik heb begrepen dat bij de korte tocht ook de mieren mee genoten van de lunch, waardoor sommige maar in de boot bleven lunchen. Onze stuur stuurde zo dat we tussen de beginnende regendruppels door roeiden op de terugtocht, zodat we droog en op tijd terug waren bij Tromp.

Eenmaal terug zat iedereen gezellig na te kletsen en we zaten lekker droog te kijken naar de roeiwedstrijd van 500 m en demonstraties van skiffers.

Hierna konden we smullen van een heerlijke maaltijd en wilden we pas weg na het ijs!

Al met al het was weer een leuke en geslaagde NAR dag!

Suzanne van Almenkerk

Suzanne van Almenkerk

“Had ik maar 20 jaar eerder het roeien ontdekt”. Dat zijn de eerste woorden van Suzanne van Almenkerk (1973) als ik haar op een regenachtige woensdagochtend bij SRV spreek. Maar ja, sport was nou niet bepaald haar grootste hobby, laat staan dat roeien bij haar in beeld kwam. De focus lag vooral op studie en werk. Zwemmen kon destijds wel, maar echt leuk vond ze dat niet. Ook fietsen op de tandem was een mogelijkheid, maar dan ben je wel erg afhankelijk van anderen. Suzanne vindt heel veel bevrediging in de muziek. Zelf zingt zij als hoge sopraan. Dat vraagt een behoorlijke conditie. Via het blad “Support” werd zij op het spoor gezet van het aangepast roeien. Zo kwam Suzanne in 2014 bij de SRV uit. “Bij de eerste kennismaking werd ik in de binnenbak gezet en dat voelde meteen goed aan” zegt Suzanne. “De roeibeweging zet al je spieren aan het werk, dat is voor mij heel positief”. Haar grootste zorg was het in en uit de boot komen. Maar met alle hulpmiddelen die bij SRV aanwezig zijn en de inzet van de vrijwilligers levert dat geen problemen op. Eenmaal op het roeibankje zijn er geen verdere aanpassingen nodig. En zo roeit Suzanne 1 X per week, meestal in een gestuurde 2 tot de Prinsenmolen en terug. Incidenteel ook in een skiff, maar het meeste plezier haalt zij toch uit het roeien met anderen. Het liefst zou Suzanne er eens

met een gestuurde 4 op uit gaan. In een dik kwartier rijdt Suzanne van Vlaardingen waar zij met echtgenoot Wim woont naar de SRV, waar de vrijwilligers klaar staan. Vol lof is zij daarover. Deze vrijwilligers zijn onmisbaar en Suzanne wil graag benadrukken hoe dankbaar zij daarvoor is.

Veel mensen houden er een levensmotto op na, maar als je leeft met een beperking, zoals Suzanne met de spierziekte SMA, krijgt dit toch een extra dimensie. Haar motto is niet in 2 woorden te vangen, maar graag zegt zij dit daarover: "Heb je naaste lief zoals je zelf" blijf ik inspirerend vinden. En dan denk ik bij "liefhebben" vooral aan goed kijken wat nodig is om verder te kunnen, voor een ander maar ook voor jezelf. Vooral als dingen niet zo lekker lopen is dit geen makkelijke vraag. Een concreet voorbeeld: Door mijzelf die vraag te stellen ben ik op het spoor van Roeivalidatie gekomen. En als je dan samen met begeleiders (en ook door contact met mederoeiers) erachter komt welke boot het beste bij je past, en welke doelen je wel/niet moet stellen om veel plezier te hebben, is dat heel fijn.

Picknick augustus

De maandagroeiers zijn de zomerstop ook dit jaar weer actief ingegaan. Op de eerste roeivrije maandag, 8 augustus 2016, vertrokken 5 boten vanaf ons vlot richting roeivereniging De Maas. Voor velen van ons is dit een bekend traject. Heel vertrouwd en toch elke week weer anders.

In de boten waren aanwezig 19 roeiers en vrijwilligers, en één trouwe hond die plaatsnam in de Con Sprenger. Leuk om weer eens in een andere samenstelling op de Rotte te varen.

Vrijwilligster Marianne Krouwer is meestal te vinden op kantoor of als begeleidster in de boot. Maar het lijkt een traditie te worden dat ze een zomerpicknick organiseert voor de maandagroeiers die tijdens de zomerstop niet op vakantie zijn. Ze organiseerde een succesvol buffet met salades, quiches en ander heerlijks.

Voor vrijwilliger Hans S. werd een zonnig "Lang zal die leven" gezongen en hij trakteerde op een glas prosecco. Lekker hoor!

Het Hollandse zomerweer was uitgelezen. We konden met een regelmatig bijgevoerd bordje heerlijk buiten zitten en bijpraten.

Het was een zomeruitje in prima sfeer. Niets op tegen als de traditie wordt voortgezet.

Ina van Broekhuizen, SRV.

3 wherries opgeknapt

Tijdens de zomerstop werden er 3 wherries opgeknapt. Die kunnen de komende 5 jaar weer mee.

**Compliment van de
materiaalcommissaris**

Beste roeiers en vrijwilligers,

Door de grote opkomst afgelopen maandag (10 oktober) en jullie fantastische inzet, zien onze 10 boten er weer spic en span uit.

Hartelijk dank voor jullie hulp.

Aan de karren zijn de noodzakelijke reparaties inmiddels gedaan, dus die zijn ook weer in orde.

Met vriendelijke groet en nogmaals dank,

Hans Sijthoff

Redactieadres: Secretariaat Stichting Roeivalidatie

Crooswijkse Bocht 100

3034 NC Rotterdam

tel. 010 4123277

email: info@roeivalidatie.nl

Eindredactie: